

DIUMENGE 6 DE PASQUA

Al moment de passar d'aquest món al seu Pare, Jesús medita sobre el gran manament de l'amor. L'amor no és una simple filantropia. Té la seva font en Déu. És comunicat als homes pel Crist. Sobrepassa el cercle estret dels qui són a prop per abastar els qui són lluny. Pere ens en dóna un exemple en els Fets anant a la casa de l'oficial romà.

PER APROFUNDIR LA PRIMERA LECTURA : Fets 10, 25....

A l'evangeli de Lluc, un centurió de l'exèrcit romà envia una delegació a Jesús perquè vagi a salvar el

seu esclau greument malalt. Sense pensar-s'hi, Jesús li diu que va a ca seva. Però el centurió li envia a dir que no és digne d'acollir-lo a ca seva. La curació es realitza a distància i Jesús proposa la seva fe com a model. Una història semblant es reproduïx als Fets dels Apòstols. El centurió Corneli envia una delegació a Pere. Déu prepara Pere a acceptar aquesta invitació amb una visió durant la qual Pere veu tota classe d'animals en un llençol que baixa del cel. Una veu diu a Pere: *Mata i menja*. Pere descobreix que no hi ha animals impurs i que ha de menjar el que els pagans li ofereixen.

Tres dies després, Pere en treu la lliçó d'aquesta visió. Si no hi ha animals impurs, tampoc hi ha homes impurs: --*Ara veig de veritat que Déu no fa distinció de persones, sinó que es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin*

Aquesta descoberta és capital, permet a l'Església néixer i créixer. Per anunciar la bona nova de Jesús,

cal que pugui arribar als homes allà on són. Els apòstols deuen adaptar-se a la manera de parlar, de pensar, de nodrir-se dels diferents grups humans.

Déu autentifica aquesta doble conversió: la de Corneli que descobreix Jesús i la de Pere que descobreix que Déu estima igualment els pagans. Vessa el seu Esperit Sant sobre els homes de totes les races reunits en la casa de Corneli. Pere batia Corneli i els seus. De retorn a Jerusalem, dóna compte de la seva actuació als altres apòstols dient: Si ells han rebut de Déu el mateix do que nosaltres creient en el Senyor Jesucrist, qui era jo per impedir l'acció de Déu? Bell testimoni de humilitat i de fe.

L'anada de Jesús a la casa del centurió, interrompuda a l'evangeli, arriba al final als Fets. En la persona dels seus apòstols, el Senyor ressuscitat arriba als pagans i els comunica el seu Esperit. Els apòstols trenquen amb una manera etnocèntrica de practicar la seva religió. Obrint-se als pagans, tenen consciència de seguir un camí inaugurat per Jesús.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

L'episodi molt viu del llibre dels Fets mereix una atenció nova per part del lector. En la seva preparació, notarà:

* El context: *Quan Pere estava a punt d'entrar a la casa, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus....*

* El discurs de Pere resumint el que ha comprès del que ha rebut abans; *Llavors Pere prengué la paraula i digué:*

--Ara veig de veritat que Déu no fa distinció de persones, 35 sinó que es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin

- la vinguda poderosa de l'Esperit: *Pere parlava encara, quan l'Esperit Sant va baixar sobre tots els qui escoltaven la seva predicació.*
- El baptisme: *Qui pot privar de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres? Tot seguit va manar que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li van pregar que es quedés amb ells uns quants dies.*

SOBRE EL SALM 97

En aquest temps de Pasqua, el salm de lloança al Déu victoriós es presta molt bé a una relectura cristiana. La seva dreta i el seu braç sagrat de Déu ha aixecat el seu Fill Jesús d'entre els morts. Sí Déu ha assegurat la victòria. Amb Pere i Pau i l'Església fonamentada sobre els apòstols, revela la seva justícia a les nacions. El Senyor ressuscitat ha esdevingut la salvació per a tots els homes. Com ho cantava el vell Simeó al Temple tenint Jesús en braços: *Els meus ulls han vist la salvació que preparàveu per a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions i glòria del vostre poble Israel.*

PER APROFUNDIR LA SEGONA LECTURA; 1 Joan 4, 7-10

Joan justifica el manament de l'amor. Aquest té la seva font en Déu. Déu té la iniciativa en estimar-nos el primer. En dóna la prova donant-nos el seu propi Fill. La sang de Crist, vessada per nosaltres, suplanta tot altre sacrifici. El Fill revela l'amor del Pare reconciliant-nos amb ell. Qui diu creure en Déu s'ha de comportar com un fill de Déu i imitar l'amor del seu Pare. Qui no estima no coneix Déu.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Llegir la primera carta de sant Joan avui, demana d'estar atent als balanceigs interns a la primer apart i a la construcció en paral·lel de la segona part.

- Primer part: *Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu;*
- *tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu.*
- *El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor*

Segona part:

- *L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell.*
- *L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats..*

* La frase clau del text situada com a conclusió de la primera part: *"Déu és amor"* troba el seu corresponent en la segona: *no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer...* Aquests dos membres de la frase seran anunciats clarament remarcant-los per sobre de la resta del text.

PER APROFUNDIR L'EVANGELI DE JOAN 15, 9-17

Aquest fragment del discurs d'adéu de Jesús ve a continuació de la metàfora del cep, escoltada diumenge passat: *Jo som el cep i el meu Pare és el vinyater*. Jesús explica als seus deixebles com produir fruit, Es tracta d'estar unit a aquesta vinya, empeltat en aquesta vinya, o en altres paraules, romandre en el meu amor.

Convé observar la manera particular de com l'amor circula entre Déu, Jesús i els homes. No és una reciprocitat del tipus: Déu ens estima, nosaltres estimam Déu, o Jesús ens estima i nosaltres estimam Jesús. La font i el model de l'amor el tenim en el Pare que estima el Fill. Aquest estima els homes com el Pare l'ha estimat. Al seu torn, els deixebles són invitats a estimar-se uns als altres tal com són estimats. Com l'amor del Pare pel Fill, l'amor del Fill pels deixebles és intens. Arriba fins a donar la vida. L'amor mutu entre els deixebles és el signe visible que el flux vital d'origen diví circula en l'Església.

L'amor fraternal té com a conseqüència el goig dels membres del grup: Us he dit açò.... Però no hi ha lloc al replegament sobre la comunitat: Jo us he aplegit Els bells fruits del cep són per a la felicitat dels homes de tot el món.